

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/176/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200452
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Jančárová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5020200452.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a členiek senátu JUDr. Martiny Brniakovej a Mgr. Silvie Tisovej, v právnej veci žalobcu: Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX M. O. U., právne zastúpený: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, v konaní o správnej žalobe vo veci správneho trestania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792/31/MIZ zo dňa 30.10.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi a žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 09.12.2020 domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792/31/MIZ zo dňa 30.10.2020 o odmietnutí odporu proti rozkazu o uložení pokuty č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 12.10.2018, správne orgánu doručený dňa 31.10.2018 vo veci týkajúcej sa podozrenia zo spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., ktorého sa mal v zmysle získaného dôkazu o porušení povinnosti, ktorým je Záznam o vykonaní kontroly č. 1604439, vyhotovený dňa 25.06.2016, v čase o 02:22:04 h, dopustiť tým, že dňa 24.06.2016 v čase o 15:51:37 h užíval vymedzený úsek cesty D1, 155,5 km smer TN, vozidlom evidenčné číslo KM358BA bez úhrady diaľničnej známky. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 24.10.2018 mu bol doručený Rozkaz Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke (ďalej len „zákon“) na tom skutkovom základe, že mal dňa 24.06.2016 užívať úsek diaľnice D1 so svojim vozidlom EČV KM358BA bez toho, aby uhradil diaľničnú známku. Proti Rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal odpor, v ktorom uviedol, že rozhodnutie považuje za nesprávne, pretože na vozidlo KM358BA si pred vstupom na diaľnicu známku (v hodnote 10 Eur) kúpil, pričom až po doručení Rozkazu zistil, že diaľničná známka bola omylom, chybou pracovníka čerpacej stanice, ktorý údajne z technického preukazu prepisoval, zaevidovaná do systému pre iné vozidlo, a to žalobcovi neznáme vozidlo s EČV KM258BA namiesto KM358BA, teda došlo k zámene jedného čísla. Na podporu svojho tvrdenia priložil faktúru - potvrdenie o úhrade diaľničnej známky. Dňa 06.12.2018 obdržal Rozhodnutie o odmietnutí odporu zo dňa 26.11.2018, ktorým správny orgán - žalovaný odpor odmietol z dôvodu, že neobsahuje predpísané náležitosti, konkrétne neobsahuje rozhodujúce skutočnosti na obranu a dôkazy na preukázanie takýchto tvrdení, hoci v odôvodnení konštatuje, že je nedôvodné. Proti tomuto Rozhodnutiu o odmietnutí odporu podal dňa 21.12.2018 správnu žalobu, pretože konanie a jeho rozhodnutie považoval za nezákonné. V správnej žalobe namietal predovšetkým to, že správny orgán vec nesprávne právne posúdil a vôbec nezisťoval skutkový stav. Tvrdí, že v rozhodnom čase 24.06.2016

mal riadne zakúpenú diaľničnú známku, pričom iba v dôsledku chyby pracovníka čerpacej stanice tento v daný deň kúpy 24.06.2016 namiesto úhrady k EČV jeho vozidla KM358BA pripísal úhradu v systéme k neznámemu vozidlu s EČV KM258BA. Za týchto okolností, keďže predložil aj faktúru aj o úhrade diaľničnej známky z 25.06.2016, neporušil žiadnu povinnosť, pokuta mu bola uložená nezákonne a odpor spĺňal všetky náležitosti. Krajský súd v Žiline napadnuté rozhodnutie rozsudkom sp. zn. 31S/122/2018 zo dňa 22.04.2020 zrušil a vec vrátil okresnému úradu s jasnými kasačnými pokynmi. Žalobca je toho názoru, že okresný úrad voči nemu koná absolútne zaujato, šikanózne a priam absurdne. Správny orgán nevykonával žiadne dôkazy, nijako nezisťoval skutkový stav a až 21.10.2020 mu zaslal výzvu, v ktorej uviedol, že mieni odpor (opätovne) odmietnuť, z dôvodu, že zistil, že pokuta už bola zaplatená, pričom odkázal na ustanovenie § 13 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z.. Ďalej žalobca poukázal na to, že správny súd v rozsudku 31S/122/2018 dal celkom jasný názor o tom, k čomu v konaní došlo a aký má byť ďalší postup správneho orgánu. Podľa žalobcu správny orgán doslova odignoroval záväzný právny názor správneho súdu, ktorým bol viazaný, pričom sa nijako nevenoval meritórnemu skúmaniu námietok a riadnemu zisťovaniu skutkového stavu, a ani zákonnej lehote na uloženie pokuty a už vôbec materiálnym znakom deliktu. I keď nepopiera fakt o tom, že vyrubenú pokutu uhradil, žalobca namieta v rámci nesprávneho právneho posúdenia to, že v kontexte prípadu je vôbec možné, zákonné, správne a spravodlivé, aplikovať § 13 ods. 3 zákona. Podľa jeho názoru argumentácia ustanovením § 13 ods. 3 zákona nemá potenciál za okolností prípadu uspieť ako zákonná a spravodlivá, pretože vo vzťahu k takému postupu správneho orgánu ide nielen o nerešpektovanie názoru kasačného súdu, ale zároveň tiež aj o čisto formalistický a extrémne nespravodlivý výklad práva, ktorý je odmietaný všetkými súdmi SR. Namieta, že v jeho prípade nebola pokuta uhradená v lehote do času rozhodnutia o odpore (26.11.2018) a rozhodnutie mu bolo doručené až 06.12.2018. Následne síce pristúpil k úhrade pokuty dňa 13.12.2018, avšak k úhrade došlo zjavne po právoplatnom rozhodnutí o odmietnutí odporu a súčasne len z dôvodu, aby úrad voči nemu nezačal exekučné konanie. Správny súd v čase rozhodnutia 22.04.2020 mal nepochybne k dispozícii skutkový stav, že dňa 13.12.2018 uhradil pokutu, čo ani nebolo sporné, no napriek tomu rozhodol o zrušení rozhodnutia a vyslovil aj jasné pokyny, ako má správny orgán postupovať. K žiadnej zmene skutkového stavu, ako to účelovo prezentuje žalovaný nedošlo a skutkový stav v čase vydania rozsudku a v čase vydania nového rozhodnutia správneho orgánu je rovnaký. Žalobca namieta, že výklad správneho orgánu použitý na dané skutkové okolnosti, keď bolo rozhodnutie o odpore zrušené, nemožno nazvať inak než retroaktívnym, účelovým, nespravodlivým, absolútne formalistickým a rozporným s Ústavou garantovanými právami. Okresný úrad ho očividne šikanuje a vždy si hľadá cestu, ako znovu porušiť jeho práva namiesto toho, aby ich chránil. Žalobca zopakoval, že k úhrade došlo po rozhodnutí o odpore kvôli obave z exekúcie, nie pred rozhodnutím, ako je to účelom § 13 ods. 3 zákona. Žalobca je presvedčený, že došlo k nesprávne právnemu posúdeniu - aplikácii a výkladu § 13 ods. 3 zákona na zistený skutkový stav, a v dôsledku neho a nerešpektovania kasačného názoru i k nesprávne procesnému postupu, to znamená k tomu, že správny orgán nezisťoval skutkový stav tak, ako mu to prikázal správny súd vrátane materiálneho korektívu, či uplynutiu lehoty a tým aj skutkový stav, ktorý vzal správny orgán za základ rozhodnutia je v rozpore s administratívnym spisom. Žalobca namieta, že správny orgán nijako nezisťoval skutkový stav, nevysporiadal sa s jeho námietkami vrátane premlčania a jednoducho odpor odmietol z dôvodu, ktorý nemôže obstať. Žalobca má jednoznačne za to, že rozhodnutie žalovaného trpí takými vadami, ktoré majú bezprostredný vplyv na zákonnosť rozhodnutia, a ktorá spočíva predovšetkým v nesprávne právnem posúdení veci. Navrhol, aby súd zrušil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792/31/MIZ zo dňa 30.10.2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 07.07.2021 okrem iného uviedol, že stacionárne elektronické zariadenie správcu výberu úhrady diaľničnej známky zaznamenalo prejazd vozidla evidenčné číslo KM358BA vymedzeným úsekom cesty D1, 155,5 km, smer TN, podliehajúcim spoplatneniu dňa 24.06.2016 v čase o 15:51:37 h. Národná diaľničná spoločnosť, a.s. na základe údajov zaznamenaných kontrolným systémom vyhotovila dňa 25.06.2016 v čase o 02:22:04 h Záznam o vykonaní kontroly č. 1604439, ktorý bol zaevidovaný v Jednotnom informačnom systéme v cestnej doprave a odoslaný príslušnému správne orgánu ako podnet na prejednanie správneho deliktu dňa 11.10.2018. Správny orgán sa stotožňuje s názorom žalobcu, že hoci z Rozkazu č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 12.10.2018 o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla nemožno bez ďalšieho zistiť, kedy sa správny orgán dozvedel o porušení povinnosti, t.j. kedy bol predmetný záznam o vykonaní kontroly k dispozícii správne orgánu pre začatie konania. Tento údaj je však možné vyvodit' z administratívneho spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že obe lehoty

- objektívna trojročná (dátum porušenia povinnosti: 24.06.2016) ako aj subjektívna dvojročná (dátum prijatia podania: 11.10.2018) - stanovené zákonom č. 488/2013 Z. z. pre začatie konania o uložení pokuty boli zachované a správny orgán tak pri jeho vydávaní neporušil ustanovenie § 11 ods. 6 zákona č. 488/2013 Z. z. a postupoval v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. Správny orgán za účelom objasniť všetky podstatné skutočnosti potrebné pre posúdenie prípadnej právnej zodpovednosti osoby, ktorá chybne zadala evidenčné číslo vozidla, na ktoré mienila uhradiť diaľničnú známku, obrátil dňa 19.05.2020 mailom č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792-013 so žiadosťou o poskytnutie informácie na Národnú diaľničnú spoločnosť, a.s., dňa 03.06.2020 sa obrátil listom č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792-015 so žiadosťou o vyjadrenie na obchodnú spoločnosť RUVAL, s.r.o., ktorá bola v čase spáchania správneho deliktu dňa 24.06.2016 prevádzkovateľom evidenčné číslo KM258BA a dňa 17.09.2020 opäť mailom č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792-027 na Národnú diaľničnú spoločnosť, a.s.. Zákon č. 488/2013 Z. z. stanovuje ako jeden z dôvodov odmietnutia odporu úhradu pokuty, t.j. stav, kedy účastník konania uloženu pokutu uhradí a súčasne podá odpor proti rozkazu o uložení pokuty. Bližšie však nešpecifikuje, v akom časovom období by mala byť úhrada pokuty vykonaná, t.j. či sa odpor odmietne, ak bola úhrada vykonaná ešte pred podaním odporu, v čase jeho podania, alebo je rozhodujúci stav úhrady pohľadávky ku dňu vydania rozhodnutia. Správny orgán pripúšťa, že stav úhrady pohľadávky bol z jeho strany opätovne preverený až dňa 19.10.2020, kedy bolo zistené, že pokuta s prideleným variabilným symbolom 0000523420 uložená za spáchanie správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. bola pripísaná na účet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky IBAN: F XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 13.12.2018 v plnej výške, t.j. v sume 150,- Eur. Je síce pravdou, že všetky právoplatné rozkazy o uložení pokuty sú správnym orgánom po nadobudnutí vykonateľnosti odstúpené na exekučné tituly za účelom uskutočnenia ich výkonu, no v prípade, že voči ním podaný mimoriadny opravný prostriedok alebo správna žaloba, sú o tom príslušné orgány vždy bezprostredne informované. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že správny súd v čase rozhodnutia (24.04.2020) mal nepochybne k dispozícii skutkový stav, že žalobca dňa 13.12.2018 uhradil pokutu (čo ani nebolo sporné), no napriek tomu rozhodol o zrušení rozhodnutia a vyslovil aj jasné pokyny, ako má správny orgán (napriek úhrade) postupovať, je podľa správneho orgánu len nepodloženým tvrdením, s ktorým nesúhlasí, pretože potvrdenia o úhrade pokuty jednak v čase preskúmania zákonnosti Rozhodnutia č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 26.11.2018 o odmietnutí odporu správnym súdom nebolo súčasťou administratívneho spisu a informácia o jej úhrade sa nevyskytovala ani v žiadnej správnom súdu predloženej listine. Ak teda správny súd nemal k dispozícii informáciu o úhrade pokuty, logicky sa k nej nemohol vo svojom rozsudku ani vyjadriť. Správny orgán má za to, že pri vydávaní Rozhodnutia č. OU-ZA-OCDPK-2020/002793/31/MIZ zo dňa 30.10.2020 o odmietnutí odporu bol zistený iný skutkový stav než bol ten, o ktorom mal správny súd pri vydávaní rozsudku zo dňa 22.04.2020, sp. zn. 31S/122/2018, vedomosť. Správny orgán zotrváva na svojom závere, že nie je viazaný právnym názorom súdu zaujatým v zrušujúcom rozhodnutí, ak správny orgán po zrušení napadnutého rozhodnutia dospel k odlišnému skutkovému stavu než bol ten, ktorý tu existoval v čase vydania súdom zrušeného rozhodnutia a ktorý bol súdu v čase vydania rozsudku známy. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 14S/3/2017, v ktorom sa správny súd v obdobnej právnej veci (nesprávne zadané evidenčné číslo pri úhrade diaľničnej známky) priklonil na stranu žalobcu a žalobe vyhovel. Tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.05.2019, sp. zn. 2S/51/2018, ktorý taktiež pojednáva o obdobnej právnej veci, poskytuje diametrálne odlišný právny záver, keď správny súd potvrdzuje rozhodnutie správneho orgánu, ktorý konanie nezastavil podľa § 13 ods. 6 zákona č. 488/2013 Z. z., ale vydal rozhodnutie o uložení pokuty podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. Správny orgán nemá nijakú vedomosť o tom, že by bol ktorýkoľvek zo zamestnancov správneho orgánu, ktorý sa zúčastňuje na konaní v akomkoľvek pomere k žalobcovi alebo, že by niektorý z nich mal, či už eventuálne mohol mať záujem na tom, aby sa konanie účelovo predlžovalo a o žalobcom podanom odpore nemalo byť rozhodnuté v súlade so zákonom. Žalovaný navrhol napadnuté rozhodnutie o odmietnutí odporu potvrdiť.

3. Žalobca v replike zo dňa 19.08.2021 k vyjadreniu žalovaného zdôraznil, že je nevyhnutné mať na zreteli, že v tomto konaní nie je predmetom skutočnosť, či uloženie pokuty pri omyle v jednom čísle EVČ je správnym deliktom podľa zákona č. 488/2013 Z. z., ale to, ako postupoval správny orgán po tom, ako mu vec správny súd vrátil na nové konanie (tzn. odmietnutie odporu len z dôvodu úhrady pokuty). Podľa žalobcu predmetom už nie je skúmanie zákonnosti uloženia pokuty, keďže táto bola uložená nezákonne, čo skonštatoval súd v rozhodnutí z 2020. Ďalej žalobca poukázal na judikát R 30/2021 a citoval z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Asan 34/2019 z 25.03.2020, z ktorého citoval. Ústavný súd SR, ale aj NS SR jasne kladie dôraz na materiálnu stránku veci pred formalistickým až šikanóznym výkonom

verejnej moci. Podľa žalobcu argumentácia žalovaného tak jednoznačne nemá potenciál uspieť. Podľa žalobcu v zmysle uvedeného tak nie je a nemôže byť sporu o tom, že žalovaný postupoval pri vydávaní prvého rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt nezákonne. Ak by mal správny súd v konaní 31S/122/2018 za to, že i napriek žalobe nemá právny význam rušiť rozhodnutie, lebo odpor by bol aj tak iba opätovne odmietnutý, žalobu by zamietol ako nedôvodnú. Podľa názoru žalobcu si vlastne štátny orgán chce ponechať nezákonne vybranú pokutu, kde nezákonnosť bola právoplatne skonštatovaná, čo je jednoducho nonsens. Žalobca je toho názoru, citujúc z rozhodnutia IV. ÚS 77/02 o ukážkovom príklade, keď správny orgán mechanickou aplikáciou normy spôsobuje extrémnu nespravodlivosť bez zreteľa na účel normy a prináša absurdné následky, teda opätovné odmietnutie odporu aj napriek nezákonnosti uloženia pokuty. Žalobca žiada, aby súd po vykonanom dokazovaní vyniesol rozsudok tak, ako to uviedol v žalobe.

4. Žalovaný na repliku žalobcu duplikou nereagoval.

5. Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní konanom dňa 31. marca 2022 okrem iného uviedol, že predchádzajúce správne súdne rozhodnutie z roku 2020 jasne skonštatovalo, že jeho klient v žiadnom prípade nemohol porušiť § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke. Žalobca pred vstupom na diaľnicu zaplatil, a predložil ako dôkaz doklad o úhrade. Krajský súd jasne povedal, že odpor bol riadne odôvodnený a to postačuje, aby bol rozkaz zrušený (ods. 17. rozsudku). Pokiaľ si správny orgán zjednodušil prácu tým, že v podstate odignoroval všetko čo povedal krajský súd a povedal si, veď ja to konanie zastavím, pretože tá pokuta už bola uhradená, tak takýto postup je jednoducho neprijateľný a nezákonný a aj v rozpore s účelom § 13 ods. 3, ktorým je poprieť situáciu, kedy je tá pokuta uhradená až do času, kedy sa rozhodne o tom podanom odpore, a to sa nestalo. Žalobca nezaplatil tú diaľničnú známku do času rozhodnutia o odpore, alebo právoplatnosti a vykonateľnosti a to len preto, aby mu nehrozila exekúcia. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu § 13 ods. 3 nie je aplikovateľný na tento prípad, aj keby bol, tak je to v rozpore s názorom Veľkého senátu, že v niektorých prípadoch musí spravodlivosť ísť do popredia pred doslovným znením textu zákona. Žalobca neporušil povinnosť, to bolo skonštatované, rozhodnutie bolo zrušené krajským súdom a napriek tomu by v podstate z nezákonného rozhodnutia vyplynulo zákonné rozhodnutie. To znamená, že v podstate ide ako keby o príklad teórie otráveného ovocia zo stromu, to znamená ak je otrávený strom, musí byť nevyhnutne otrávené aj ovocie. Ak bolo skonštatované, že to rozhodnutie o uložení pokuty je nezákonné, tak nemôže byť zákonné rozhodnutie o zastavení konania. Tvrdí tiež, že prístup okresného úradu je v rozpore s princípmi materiálneho právneho štátu a zákazom formalizmu. To čo urobil správny orgán je čisto a rýdzo formalistická, mechanická aplikácia práva, nezohľadnil absolútne žiadne námietky, to že bola uhradená, že to druhé vozidlo vtedy na diaľnici nebolo atď. a jednoducho dospel až k absurdnému následku, že vlastne sa zastaví konanie z dôvodu úhrady, aj keď tá úhrada bola vykonaná v dôsledku nezákonného rozhodnutia. Má za to, že žaloba je dôvodná, preto žiada, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a postupy, ktoré predchádzali ich vydaniu podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) a v nadväznosti na žalobné body podľa § 134 ods. 1 SSP a § 183 SSP. Správny súd zistil, že žaloba nie je dôvodná, na základe čoho podľa § 190 SSP rozhodol o jej zamietnutí.

7. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 09.11.2020 (právoplatnosť napadnutého rozhodnutia) povinnosť úhrady diaľničnej známky má vodič vozidla alebo vodič jazdnej súpravy (ďalej len „vodič“).

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej podľa § 9 ods. 10 spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150,- Eur.

Podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona okresný úrad vec odloží, ak
a) nemožno zistiť prevádzkovateľa vozidla,

- b) bolo nesprávne alebo neúplne vyhodnotené porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2,
- c) zodpovednosť za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 zaniká,
- d) bolo v čase porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 vozidlo alebo jazdná súprava odcudzené alebo bola odcudzená tabuľka s evidenčným číslom vozidla,
- e) ide o vozidlo alebo jazdnú súpravu oslobodené od úhrady diaľničnej známky podľa § 7,
- f) prevádzkovateľovi vozidla bola už v predchádzajúcich 12 mesiacoch uložená pokuta za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2, pokuta bola uhradená a prevádzkovateľ vozidla uhradil diaľničnú známku podľa § 3 ods. 1 alebo ods. 2.

Podľa § 16d citovaného zákona konania o správnych deliktoch začaté a právoplatne neskončené pred 01. júlom 2019 sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. júna 2019.

Podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona okresný úrad odmietne odpor, ak

- a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní,
- b) bol podaný podľa ods. 7 a neobsahuje údaje o vodičovi podľa ods. 7,
- c) bola pokuta už uhradená.

Podľa § 13 ods. 4 citovaného zákona okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

Podľa § 13 ods. 5 citovaného zákona včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa ods. 3 sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v ods. 6 alebo v ods. 7 nie je ustanovené inak.

Podľa § 13 ods. 6 citovaného zákona ak po podaní odporu okresný úrad zistí dôvody podľa § 12 ods. 1, konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 13 ods. 8 citovaného zákona prevádzkovateľovi vozidla, ktorému je po podaní odporu podľa ods. 2 uložená pokuta za správny delikt podľa § 10a ods. 1, okresný úrad uloží povinnosť uhradiť štátu trov spojené s prejednaním správneho deliktu vo výške 30,- Eur. Úhrada trov konania je príjmom štátneho rozpočtu. Tropy konania sú splatné v lehote splatnosti uloženej pokuty.

Podľa § 13 ods. 9 citovaného zákona rozkaz podľa ods. 1, rozhodnutie odmietnutí odporu podľa ods. 4, rozhodnutie o zastavení konania podľa ods. 6 a 7 a rozhodnutie o prerušení konania podľa § 7 môžu obsahovať namiesto odtlačku úradnej pečiatky predtlačený odtlačok úradnej pečiatky a namiesto podpisu oprávnenej osoby faksimile podpisu oprávnenej osoby. Spis o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla sa môže viesť len v elektronickej podobe.

8. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že tento obsahuje záznam o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona č. 488/2013 Z. z. vo vzťahu k vozidlu evidenčné číslo KM358BA, ktorého prevádzkovateľ nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku ku dňu 24.06.2016, o 15:51:37, na ceste D1, 155,5 km, smer TN. Súčasťou záznamu sú dve fotografie vozidla, jedna s detailom evidenčného čísla. Na podklade tohto záznamu Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vydal dňa 12.10.2018 Rozkaz o uložení pokuty za správny delikt č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 12.10.2018 podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. prevádzkovateľovi vozidla (žalobcovi) vo výške 150,- Eur podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 16b ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., ktorého správneho deliktu sa dopustil tým, že dňa 24.06.2016 v čase o 15:51:37 užíval vymedzený úsek cesty na ceste D1, 155,5 km, smer TN vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Účastník konania bol poučený o možnosti podať odpor proti rozkazu v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a o náležitostiach odporu. Účastník bol poučený aj o povinnosti v zmysle § 13 ods. 8 zákona č. 488/2013 Z. z.. Rozkaz bol účastníkovi doručený dňa 24.10.2018. Žalovaný rozhodnutím č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 26.11.2018 odpor žalobcu proti Rozkazu o uložení pokuty č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 12.10.2018, správne orgánu doručený dňa 31.10.2018, podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z. odmietol. Vo veci už rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 31S/122/2018 zo dňa 22.04.2020, ktorým napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 26.11.2018 podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

9. Po doplnení dokazovania žalovaný opätovne rozhodol o podanom odpore napadnutým rozhodnutím č. OU-ZA-OCDPK-2020/002792/31/MIZ zo dňa 30.10.2020 tak, že ho podľa § 13 ods. 3 písm. c) zákona č. 488/2013 Z. z. odmietol, pričom v jeho odôvodnení okrem iného konštatoval, že po preverení stavu úhrady pohľadávky dňa 19.10.2020 bolo zistené, že pokuta s prideleným variabilným symbolom 0000523420 uložená za spáchanie správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. bola pripísaná na účet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky IBAN: F XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 13.12.2018 v plnej výške, t.j. v sume 150,- Eur. Žalovaný ďalej okrem iného konštatoval, že správny orgán nie je viazaný právnym názorom súdu zaujatým v zrušujúcom rozhodnutí, ak správny orgán po zrušení napadnutého rozhodnutia dospel k odlišnému skutkovému stavu než bol ten, ktorý tu existoval v čase vydania súdom zrušeného rozhodnutia a ktorý bol súdu v čase vydania rozsudku známy. Viazanosť správneho orgánu súdom v tomto prípade spravidla nie je možná, pretože právny názor súdu vychádza z iného skutkového stavu, a teda po jeho zmene nemožno právny názor súdu správnym orgánom aplikovať. Súčasne tiež platí, že viazanosť právnym názorom súdu neprichádza do úvahy vtedy, keď sa súd v zrušujúcom rozsudku obmedzí len na pokyn, ako sa má v ďalšom konaní postupovať po procesnej stránke, lebo v takomto prípade nejde o zaujatie právneho názoru, čo je podľa správneho orgánu aj prípad rozsudku sp. zn. 31S/122/2018 zo dňa 22.04.2020. Žalovaný súčasne konštatoval, že zákon č. 488/2013 stanovuje ako jeden z dôvodov odmietnutia odporu úhradu pokuty, t.j. stav, kedy účastník konania uloženú pokutu uhradí a súčasne podá odpor proti rozkazu o uložení pokuty. Nešpecifikuje však, v akom časovom období by mala byť úhrada pokuty vykonaná, t.j. či sa odpor odmieta, ak bola úhrada vykonaná ešte pred podaním odporu, v čase jeho podania, alebo je rozhodujúci stav úhrady ku dňu vydania rozhodnutia.

10. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom doplneného administratívneho spisu, ktorý predložil žalovaný na výzvu správneho súdu a má za to, že žalovaný ako odvolací správny orgán postupoval v konaní v súlade so zákonom na základe dôkazov, ktoré mal k dispozícii, pričom dostatočne zistil skutkový stav veci, z ktorého vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie žalovaný v súlade so zisteným skutkovým stavom veci aj riadne odôvodnil v zmysle správneho poriadku.

11. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/122/2018 zo dňa 22.04.2020, čo namietal aj v podanej žalobe s tým, že „správny súd v čase rozhodnutia (22.04.2020) mal nepochybne k dispozícii skutkový stav, že žalobca dňa 13.12.2018 uhradil pokutu (čo ani nebolo sporné), no napriek tomu rozhodol o zrušení rozhodnutia a vyslovil jasné pokyny, ako má správny orgán (napriek úhrade) postupovať“, túto námietku musel správny súd vyhodnotiť ako nedôvodnú, a to vzhľadom na skutočnosť, že potvrdenie o úhrade pokuty v čase preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 26.11.2018 o odmietnutí odporu správnym súdom v konaní sp. zn. 31S/122/2018 nebolo súčasťou administratívneho spisu a informácia o jej úhrade nebola uvedená ani v žiadnej inej listine predloženej správne súdu ku konaniu vo veci 31S/122/2018. Ak teda správny súd nemal k dispozícii informáciu o úhrade pokuty, logicky sa potom k nej nemohol vo svojom rozsudku z 22.04.2020 ani vyjadriť. Z uvedeného možno potom vyvodiť záver, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.10.2020 o odmietnutí odporu, žalovaný musel vychádzať z iného skutkového stavu než bol ten, ktorý vyplýval z administratívneho spisu pri vydávaní rozsudku z 22.04.2020. Žalobca okolnosť, že uloženú pokutu vo výške 150,- Eur uhradil dňa 13.12.2018 neuviedol ani v správnej žalobe zo dňa 21.12.2018, o ktorej Krajský súd v Žiline konal vo veci vedenej pod sp. zn. 31S/122/2018, túto skutočnosť neuviedol ani vo vyjadrení (replike) zo dňa 11.03.2019 (č. l. 49-50 súdneho spisu 31S/122/2018) k vyjadreniu žalovaného, doručenému správne súdu dňa 19.02.2019 a nepredložil ani žiaden listinný dôkaz, ktorý by túto skutočnosť preukazoval ani v priebehu celého súdneho konania. Správny súd konajúci vo veci 31S/122/2018 vedomosť o zaplatení pokuty žalobcom preto nemohol mať ani z predloženého administratívneho spisu, ktorý bol riadne žurnalizovaný, zviazaný a na prvej strane obsahoval aj spisový prehľad s uvedením listín, ktoré obsahuje. Žalobca pokutu zaplatil až dňa 13.12.2018, teda po skončení administratívneho konania, po tom, ako mu dňa 06.12.2018 bolo doručené rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 26.11.2018, ktoré napadol na Krajskom súde v Žiline žalobou zo dňa 21.12.2018, doručenou správne súdu dňa 24.12.2018. Námietku žalobcu, že správny súd v čase rozhodnutia 22.04.2020 mal nepochybne k dispozícii skutkový stav, že žalobca dňa 13.12.2018 pokutu uhradil, no napriek tomu rozhodol o zrušení rozkazu a vyslovil aj jasné pokyny, ako má správny orgán (napriek úhrade) postupovať, musel správny súd vyhodnotiť ako

nedôvodnú, nemajúcu oporu ani v administratívnom spise, predloženom žalovaným správne súdu dňa 19.02.2012 ku konaniu vo veci 31S/122/2018 a ani v súdnom spise vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 31S/122/2018.

12. Žalobca ďalej namietal, že argumentácia ustanovením § 13 ods. 3 zákona nemá potenciál za okolností prípadu uspieť ako zákonná a spravodlivá, pretože vo vzťahu k takémuto postupu správneho orgánu ide nielen o nerešpektovanie názoru kasačného súdu, ale zároveň tiež aj o čisto formalistický a extrémne nespravodlivý výklad práva, ktorý je odmietaný všetkými súdmi SR. Túto námietku správny súd nepovažuje za opodstatnenú, pretože z hľadiska aplikácie ustanovenia § 13 ods. 3 písm. c) zákona č. 488/2013 Z. z. je irelevantné, ako žalobca tvrdí, že v jeho prípade bola pokuta uhradená v lehote do času rozhodnutia o odpore (26.11.2018) ako aj skutočnosť, že k úhrade došlo zjavne po právoplatnom rozhodnutí o odmietnutí odporu a súčasne len z dôvodu, aby úrad voči nemu nezačal exekučné konanie. Ustanovenie § 13 ods. 3 písm. c) zákona č. 488/2013 Z. z. jasne stanovuje, že okresný úrad odmietne odpor v prípadoch, ak a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa ods. 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, b) bol podaný podľa ods. 7 a neobsahuje údaje o vodičovi podľa ods. 7 a c) bola pokuta už uhradená (v znení účinnom k 09.11.2020 ak a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa ods. 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, b) pokuta bola už uhradená). Žiadnu inú ani ďalšiu podmienku zákon pre odmietnutie odporu nestanovuje, a je preto irelevantné, kedy a z akých dôvodov k úhrade pokuty došlo. Keďže k zisteniu skutočnosti, že žalobca už pokutu uhradil, došlo až po vrátení administratívneho spisu žalovanému (viď doručka o jeho prevzatí dňa 12.06.2020 žalovaným, pripojená k č. I. 100 súdneho spisu 31S/122/2018), v dôsledku čoho došlo k zmene skutkového stavu, ktorý bol vo veci v čase rozhodnutia krajského súdu dňa 22.04.2020, námietka žalobcu, že správny orgán sa nijako nevenoval meritórnemu skúmaniu námietok, riadnemu zisťovaniu skutkového stavu, ani zákonnej lehote na uloženie pokuty a už vôbec materiálным znakom deliktu, je irelevantná, pretože ustanovenie § 13 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. v prípade zaplattenia pokuty neviaže odmietnutie odporu na žiadnu ďalšiu podmienku, ktorá by musela byť splnená súčasne.

13. Správny súd nemohol súhlasiť ani s tvrdením právneho zástupcu žalobcu na súdnom pojednávaní konanom dňa 31.03.2022, že predchádzajúce správne súdne rozhodnutie z roku 2020 jasne skonštatovalo, že žalobca v žiadnom prípade nemohol porušiť § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 31S/122/2018 zo dňa 22.04.2020 vyslovil právny názor (viď body 17. až 20. citovaného rozsudku) ale nie v tom zmysle, že by konštatoval a vyslovil, že žalobca neporušil žiadnu povinnosť a zbavil ho administratívnej zodpovednosti, pričom žalovanému uložil pokyn skúmať začiatok plynutia subjektívnej lehoty v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 488/2013 Z. z., v ktorej je možné uložiť pokutu za predpokladu (bod 19. tohto rozsudku), že žalovaný dôjde k záveru, že bol spáchaný správny delikt a skúmať materiálny znak deliktu (bod 20. rozsudku), bez toho, aby zrušil Rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 12.10.2018, naviac žalobou zo dňa 21.12.2018 sa žalobca ani zrušenia tohto rozhodnutia nedomáhal. Žalobca si musel byť vedomý následku zaplattenia pokuty, k jej zaplatteniu došlo dobrovoľne a dôvod, pre ktorý tak urobil, je z hľadiska aplikácie ustanovenia § 13 ods. 3 písm. c) zákona č. 488/2013 Z. z. irelevantný. Žalobca mal možnosť požiadať, aby sa exekúcia, naviac keď k začatiu exekučného konania ešte ani nedošlo, neviazala a požiadať o jej odklad až do právoplatného skončenia súdneho konania vo veci 31S/122/2018 o jeho žalobe, ktorú podal na Krajský súd v Žiline dňa 21.12.2018.

14. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že § 13 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. síce hovorí, že v prípade zaplattenia pokuty sa odpor odmietne, avšak účelom tejto normy je poprieť situáciu, kedy je tá pokuta uhradená do času, kedy sa rozhodne o tom podanom odpore, a to sa nestalo, nepovažuje správny súd za správne, zákon č. 488/2013 Z. z. v ustanovení § 13 ods. 3 písm. c) žiadnu takú podmienku nestanovuje a takýto výklad citovaného ustanovenia neumožňuje. Napadnutým rozhodnutím žalovaného zo dňa 30.10.2020 nedošlo k zastaveniu konania, ale podľa § 13 ods. 3 písm. c) zákona č. 488/2013 Z. z. k odmietnutiu odporu, pretože pokuta bola už uhradená.

15. Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/34/2019 zo dňa 25.03.2020, správny súd poukazuje na bod 21. odôvodnenia tohto rozsudku, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol: „Argumentácia, hoci aj podporná, povinnosťou ustanovenou v VOP v rovine verejnoprávnej a teda na účely vyvodenia administratívnoprávnej zodpovednosti, tak podľa názoru kasačného súdu nemôže v danom prípade obstáť. Na jednej strane nemožno poprieť racionálny význam zavedenia

takejto povinnosti kontroly a prípadnej opravy poskytnutých údajov, avšak v každom jednotlivom prípade treba prihliadať aj na konkrétne skutkové okolnosti a s tým spojenú relevanciu takejto opravy a prípadné následky, ktoré by nastali, ak by oprava vykonaná nebola. Inicievanie opravy by malo význam vtedy, ak by nastala situácia, že by existovalo vozidlo s chybným EVČ t.j. W., v čoho dôsledku by sa toto mohlo pohybovať po diaľniciach. Uvedené by v tomto prípade bolo na škodu žalobkyne, keďže v dôsledku svojej nerozvážnosti v podstate uhradila diaľničnú známku pre prevádzkovateľa cudzieho vozidla. Táto skutočnosť by samozrejme mala z materiálneho hľadiska vplyv aj na naplnenie skutkovej podstaty podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z., nakoľko zjednodušene povedané - v tomto prípade by síce došlo k úhrade, ale pre iné vozidlo, ktoré by mohlo byť využívané na diaľnici a teda žalobkyňa by za takýchto skutkových okolností naozaj nespĺnila povinnosť úhrady pre svoje vozidlo, s ktorým sa pohybovala na diaľnici. Zo spisového materiálu však vyplýva, že vozidlo s uvedeným chybným EČV ani neexistuje, v dôsledku čoho je zrejmé, že v rozhodnom čase nejazdilo takéto vozidlo po diaľniciach, čo v danom prípade z materiálneho hľadiska znižuje závažnosť resp. bezpodmienečnú relevanciu iniciovania opravy. Orgány aplikujúce právo musia pri svojej činnosti postupovať tak, aby interpretačné a aplikačné problémy riešili s maximálnou mierou racionality. Právnym normatívnym systémom totiž predstavuje iba jeden zo spôsobov riešenia spoločenských konfliktov, ktorý nie je možné od iných systémov celkom oddeliť (a nebolo by to ani zmysluplné) a preto tak pri myšlienkových postupoch v oblasti práva nie je možné abstrahovať od všeobecne platných pravidiel a predstáv.

V bode 22. citovaného rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že: „Generalizujú vyššie uvedené možno konštatovať, že pri vyvodzovaní deliktuálnej zodpovednosti podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. je potrebné zvážiť všetky skutkové okolnosti a to spravidla aj tie, ktoré sa týkajú správnosti poskytnutého EČV, avšak pri ich posudzovaní treba zvoliť materiálny prístup. Zrejma nesprávnosť, ako napr. drobný preklep pri zadaní EČV (v nepatnej časti, ako je napr. jedna číslica alebo písmeno), ktorá však z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe nedodržania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. V prejednávanej veci preto žalobkyňa nenaplnila skutkovú podstatu správneho deliktu, nakoľko hoci v dôsledku zrejmej nesprávnosti pri zadaní EČV, kedy bola chybná len jediná číslica, zakúpila diaľničnú známku pre iné vozidlo, toto podľa výsledkov lustrácie ani neexistuje a teda štátu resp. správncovi výberu úhrad fakticky nevznikla škoda. Pokiaľ teda vozidlo s chybným EČV neexistuje, a teda logicky nemôže využívať diaľnicu, možno konštatovať, že žalobkyňa si splnila povinnosť úhrady pre vozidlo, ktoré diaľnicu reálne využíva a teda v dobrej viere mohla využívať svoje vozidlo so správnym EČV (líšiacim sa len v jedinej číslici) na diaľnici v domnení, že má naň zakúpenú diaľničnú známku. Takáto situácia v posudzovanom prípade však nenastala, pretože správny orgán lustráciou v systéme evidencie vozidiel zistil, že motorové vozidlo, na ktoré žalobca omylom zakúpil diaľničnú známku (evidenčné číslo vozidla KM258BA) reálne existuje a jeho prevádzkovateľom v čase spáchania správneho deliktu bola spoločnosť RUVAL, s.r.o., so sídlom 023 31 Rudinská 197, a preto, keďže ide o dve rozdielne situácie, s takýmto výkladom právneho zástupcu žalobcu sa správny súd nestotožňuje. I keď vozidlo s EČV KM258BA nebolo 24.06.2016 zachytené kontrolným systémom, táto skutočnosť zároveň nepotvrďuje ani nevyvracia možnosti výskytu daného vozidla na iných, kontrolným systémom nepokrytých vymedzených úsekoch ciest, ktoré podliehajú povinnosti úhrady diaľničnej známky v zmysle zákona č. 488/2013 Z. z. (viď oznámenie Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. zo dňa 19.05.2020 v administratívnom spise). Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/122/2018 zo dňa 22.04.2020 nevyplýva, že pokuta bola uložená nezákonne a dôvodom zrušenia predtým vydaného rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OCDPK-2018/038534 zo dňa 26.11.2018 bola skutočnosť, že i keď rozhodnutie bolo formálne označené ako rozhodnutie o odmietnutí odporu s poukazom na § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z., obsah odôvodnenia rozporoval tento fakt a mal charakter iného rozhodnutia, konkrétne rozhodnutia vo veci samej na základe riadne a včas uplatneného odporu, ktorá vada činila napadnuté rozhodnutie podľa záveru správneho súdu nezrozumiteľné, preto krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

16. Na základe vyššie uvedených skutočností mal preto správny súd za preukázané, že žalovaný postupoval v konaní správne na základe príslušných dôkazov, ktoré mal k dispozícii, pričom dostatočne zistil skutkový stav veci, z ktorého vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie s dôrazom na tieto skutočnosti a na preukázané dôkazy riadne odôvodnil v zmysle Správneho poriadku. S dôrazom na skutočnosti, ktoré boli z administratívneho spisu nepochybne preukázané, ako aj z rozhodnutí správnych orgánov, správny súd, vyhodnotiac žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné, žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietol.

17. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nebol vo veci úspešný. Rovnako nebola priznaná náhrada trov konania ani žalovanému na základe aplikácie § 168 SSP a contrario, pretože neboli splnené podmienky pre aplikáciu tohto ustanovenia, a to výnimočnosť situácie.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote do 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.